

Livet vant, hans navn er Jesus.

Slik synger vi i Olov Hartmans salme.

Hva er det påsken egentlig handler om? Noen vil svare palmegrener og hosianna-rop. Noen vil svare kors og død. Noen vil svare nattverd og fotvasking. Noen vil svare sovende, sviktende disipler. Noen vil svare tortur og død. Og noen vil svare oppstandelse. Alle disse svarene er riktige. Mange av oss har vel våre egne tanker og følelser knyttet til påsken. For mange dreier det seg om turer i fjellet, på ski eller scooter, med kvikkelunsj og appelsin.

Påsken er det store dramaet i Bibelen. Hele vår kristne tro er knyttet til de dramatiske hendelsene i Jerusalem der Jesus dømmes til døden og henges opp på korset der han dør. Men: hvis historien om Jesus hadde stoppet på kvelden langfredag, hadde det ikke blitt noen kristen kirke.

Det er budskapet 1. påskedag som gjør at det finnes en kristen kirke. Vår kristne tro er knyttet til dette budskapet, og det er knyttet til overbevisningen om at det er sant: Jesus sto virkelig opp fra de døde. Fortellingen om Jesu oppstandelse er sann.

Og da går det an å synge denne salmen: Livet vant. Livet heter Jesus. Vi husker at Jesus sier om seg selv: «**Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg**» (Joh. 14,6).

Når Jesus står opp fra de døde, vinner livet over døden. Døden taper. Vår tilværelse forteller oss at døden er sterkere enn livet. Bibelen forteller oss at livet er sterkere enn døden. Det er en sannhet som gjelder Jesus selv. Men den samme sannhet gjelder alle som tror på ham.

Vi inviteres til å tro på livet, til å tro på Jesus.

Velsignet påske til alle!